

แนะนำหนังสือ

Book Review

สุภกัญญา ชวนิชย์

ชื่อหนังสือ: บุคคลบันดาลใจ ยิ่งใหญ่ด้วยความดี

ผู้แต่ง: ก่อกัดดี ไชยรัศมีศักดิ์

รายการ: หนังสือสื่อความรู้ ช่วงหนังสือชวนคุย
ออกอากาศทางสถานีวิทยุ FM 97.75 Mhz. “คลื่นสีขาว
ของชาวพุทธ” ครั้งที่ 22

หนังสือเล่มนี้เป็นผลงานของคุณก่อกัดดี ไชยรัศมีศักดิ์ ซึ่งได้รวบรวมเรื่องราวของบุคคลต่าง ๆ ที่เป็นแรงบันดาลใจของตนเอง และเชื่อว่าจะสามารถจุดประกายความฝันหรือเป็นแรงบันดาลใจให้ท่านผู้อ่านได้ด้วย คุณก่อกัดดี จึงได้คัดสรรมานำเสนอในผลงานหนังสือ ชื่อ บุคคลบันดาลใจ ยิ่งใหญ่ด้วยความดี

ในหนังสือเล่มนี้มีเรื่องราวบุคคลต้นแบบจากโลกตะวันออกในหลายยุค หลายบทบาท เช่น ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ครูผู้ยิ่งใหญ่/นายกรัฐมนตรี จุฬารังจิ/มหาเศรษฐีลีลาซิง/กั๋งซี ฮ่องเต้ CEO /เว่ยจิง ขุนนางใจเพชร/ฮั่นเหวินตี้ กษัตริย์ผู้ทรงคุณธรรมและท่านอื่น ๆ อีกหลายท่านด้วยกัน ทุกท่านล้วนมีความดีงามที่ยิ่งใหญ่ที่น่าศึกษา นำเรียนรู้เป็นหนังสือหรือตำราที่มีชีวิต

แต่จะขอนำมากล่าวเพียงสองท่าน โดยในช่วงแรกขอแนะนำความสัตย์ซื่อมือสะอาด รักชาติบ้านเมืองของผู้บริหารประเทศมหาอำนาจของโลกตะวันออก คือ ท่านนายกรัฐมนตรี จุฬารังจิ ผู้ได้รับฉายาว่า นายกตงฉินแห่งแผ่นดินจีน

หลังจาก ท่านโจวเอนไหล แล้ว นายกรัฐมนตรีที่คนจีนและคนทั่วโลกยอมรับชื่นชมที่สุดก็คือ ท่าน จุฬารังจิ นายกรัฐมนตรีของสาธารณรัฐประชาชนจีน คนที่ 5 ซึ่งดำรงตำแหน่งระหว่าง พ.ศ. 2541 - พ.ศ. 2546 หนึ่งในผู้นำจีนรุ่นที่ 3 สมัยประธานาธิบดีเจียงเจ๋อหมินเป็นแกนนำและแม้ปัจจุบันทั้งคู่จะอำลาจากตำแหน่งอันทรงอำนาจไปแล้ว แต่คุณงามความดีที่สะสมมายังคง “ครองใจ” ผู้คนอยู่ตลอดไม่เสื่อมคลาย

บทบาทที่ดีเด่นของท่านจู่หรงจีคือการปราบปราม
ทุจริตคอร์รัปชันอย่างมุ่งมั่นจริงจัง ถึงขนาดได้ลั่นวาจา
สะท้านแผ่นดินออกมาว่า “ต้องมีคำอธิบายให้กับประชาชน
ก่อนอื่นต้องจัดการกับพวกตัวการระดับใหญ่ๆ จากนั้น
ค่อยจัดการกับระดับรอง ๆ ลงไป ต้องเตรียมโรงศพ
หนึ่งร้อยโลงไว้ให้พร้อม และในจำนวนนั้นก็ต้องมีส่วน
ของผมด้วยโลงหนึ่ง เพื่อผมจะได้สามารถถอดถอดตาย
ไปพร้อม ๆ กับพวกเขาได้ เพื่อแลกมาซึ่งความสงบสุข
อย่างยั่งยืนของประเทศชาติ

ในช่วงที่ท่านเป็นผู้ว่าราชการเมืองเซียงไฮ้
ได้ทำการปราบปรามทุจริตอย่างจริงจัง พร้อมกับออกกฎ
ให้งานเลี้ยงรับรองของราชการ มีได้เพียงกับข้าว 4 อย่าง
และน้ำแกง 1 ถ้วย พฤติกรรมที่เด็ดขาดและเอาจริงเอาจัง
ในการปราบปรามทุจริตของจู่หรงจี ทำให้ประชาชน
ส่วนใหญ่พากันแซ่ซ้องสรรเสริญ แต่มีข้าราชการส่วนหนึ่ง
ที่ไม่พอใจ วันหนึ่งก็มีผู้นำกระดาดแผ่นหนึ่งไปสอดไว้
ในห้องทำงานของท่าน และเขียนข้อความเสียดสีว่า
“เดิมก็ถูกทิ้ง ต่อมายังถูกหมางเมิน กินแต่กับ 4 อย่าง กับ
น้ำแกง 1 ถ้วยร่างกายคงขาดสารอาหาร” หลังจากเหตุการณ์นี้
เกิดขึ้นผู้คนรอบข้างท่านต่างก็เห็นว่า นี่เป็นการกระทำ
ที่เป็นปฏิปักษ์ต่อพรรคอย่างยิ่ง ควรให้หน่วยรักษาความ
ปลอดภัยค้นหาตัวผู้กระทำความผิดลงโทษ แต่เมื่อท่านจู่หรงจี
อ่านข้อความจบ ท่านก็โบกไม้โบกมือแล้วบอกว่า อย่า
โหวกโหวกโวยวายเลยไม่ต้องหาหอรอก ท่านไม่ถือสา
ผู้เขียน แม้จะเป็นการแฉรอยแผลในจุดที่ละเอียดที่สุด
ของท่าน ก็คือ การเป็นลูกกำพร้า และเคยเป็นพวก
หัวเอนขวาที่ตาม แต่ท่านก็สามารถแสดงให้เห็นว่า
ท่านแยกเรื่องส่วนตัวและส่วนรวมออกจากกันได้อย่าง
ชัดเจน จนทำให้ผู้คนต่างยอมรับนับถือ

ในระหว่างที่เขาดำรงตำแหน่งอยู่นั้น การกระทำ
และคำพูดต่าง ๆ ของท่านจู่หรงจีหลายครั้งเป็นตำนาน
เป็นปรัชญาในการบริหารงาน บริหารคนได้เป็นอย่างดี
และยังเป็นทีกล่าวขานกันมาจนทุกวันนี้ เช่น ประโยคที่ว่า
“หวังว่าทุกท่านจะลดไขมัน และเพิ่มกระดูกให้มากขึ้น”

ครั้งหนึ่ง ในงานประชุมนายธนาคารแห่งชาติ
ที่กรุงปักกิ่ง ท่านเน้นว่าระบบธนาคารของจีนนั้นมีหนี้เสีย
มากกว่าหนี้ดี ซึ่งเป็นปัญหาเศรษฐกิจสำคัญที่ซุกซ่อนอยู่
ในระบบ ท่านจึงกล่าวในการประชุมนั้นว่า “นายธนาคาร

ซึ่งมาจากทั่วประเทศทุกท่าน กรุณาอย่ารับเลี้ยงจาก
คนอื่น ๆ ง่าย คนอื่นเลี้ยงคุณมีหรือจะไม่ใช่เพราะเรื่อง
การกู้ยืมเงิน การรับเลี้ยงมีแต่จะเพิ่มไขมัน หวังว่าทุกท่าน
จะลดไขมันและเพิ่มกระดูกให้มากขึ้น คำพูดนี้ได้เปิดโปง
ถึงเหตุและผลของคำเชื่อเชียวไปด้อมกินต่าง ๆ พร้อมทั้ง
บอกความปรารถนาที่ตนมีต่อผู้ฟังออกมา ต่อจากนั้น
ก็เป็นหน้าที่ของผู้ฟังที่จะไปพิจารณาดูว่า ควรจะเพิ่ม
กระดูกอย่างไร คุณก็รู้สึกดีได้อธิบายว่า คำว่า กระดูก
ในความหมายของคนจีนหมายถึง หลักการที่แข็งแกร่ง
ในตัวคน มนุษย์เราจะสามารถยืนอย่างสง่าได้ ก็เพราะ
มีกระดูกที่แข็งแรง เช่นเดียวกับผู้ที่มีหลักการในตัวเอง
ไม่ไหวเอนไปตามสถานการณ์ ต่างกับพวกที่ยอมทำลาย
หลักการเพื่อผลประโยชน์ ก็เหมือนกับคนที่เป็โรคร
กระดูกอ่อนจะยืนเดินอย่างไรก็ไม่มั่นคง

ในด้านชีวิตส่วนตัว ท่านจู่หรงจี เป็นแบบอย่างที่ดี
ทั้งการเรียน การประพฤติและได้ถือคติว่าทุกอย่างในชีวิตคือ
การไล่ตามสิ่งที่สมบูรณ์พร้อม และเขาปลุกฝังความยึดมั่น
ในความสุจริตต่อลูก ๆ อยู่เสมอ เขาเคยเล่าให้บรรดาอาจารย์
และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยชิงหัวฟังว่า “ผมเป็นคน
ที่เข้มงวดกับลูก ๆ มากตอนที่ลูกชายคนรองอายุได้สิบกว่าขวบ
เขาชอบขึ้นไปเล่นบนคาคปา วันหนึ่งเขานำผ้ายางสักหลาด
เก่า ๆ มาผืนหนึ่งมาปูบนคาคปา แล้วเอาดินมาปูทับไว้
เพื่อเตรียมจะปลูกผัก ผมถามเขาว่า เอาผ้ายางมาจากไหน
พร้อม ๆ กับตบหน้าเขาไปที่หนึ่ง จากนั้นจึงพูดว่า ถึงเรา
จะจนยังไงก็ไม่ควรเอาของของคนอื่น ลูกชายผมพูดกับผม
ด้วยความน้อยเนื้อต่ำใจว่า ผมไม่ได้เอามาจากใคร
แต่เก็บมาจากกองขยะหน้าทำงานพ่อต่างหาก ตอนนั้น
ผมเสียใจมากที่สุดตบหน้าเขาแต่ด้วยความที่ต้องรักษาศักดิ์ศรี
ของความเป็พ่อ ผมจึงยื่นกรรณที่จะให้เขานำผ้าผืนนั้น
กลับไปไว้ที่กองขยะตามเดิม ถึงจะเป็นของที่กองขยะ
ก็เก็บไม่ได้ พ่อผิดที่ตบลูก พ่อจะเป็นเพื่อนลูกเอาผ้ายาง
ผืนนี้กลับไปไว้ที่เดิมเอง จากนั้นเราสองคนก็เดินจากบ้านผม
ไปยังที่ทำงานเพื่อนำผ้าผืนนั้นไปไว้ที่เดิม.....นี่แหละ คือ
จู่หรงจี ผู้กล้าทำ กล้ารับผิดชอบในสิ่งพลาด สุขุม เยียบขาด
มีอิสระอด ยุติธรรม.....เป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจ ยิ่งใหญ่
ด้วยความดี

ท่านที่สองเป็นสุภาพสตรี สุภาพสตรีผู้นี้เป็น
ลูกหลานยิววิพื้นทะเลเพียงคนเดียวที่ยังอาศัยอยู่ในนคร

เซียงไฮ้ก็ยังคงเป็นคุณแม่ชาวจีนที่อ่อนโยนและแข็งแกร่ง เส้นทางชีวิตของเธอเต็มไปด้วยสีสัน เปล่งประกายรัศมี ด้วยสายใยผูกพันที่ตัดกันไม่ขาดระหว่างชนชาติจีนและชนชาติอิสราเอล เธอผู้นั้นมีนามว่า ซาร่า อีมาร์ช

ก่อนหน้านั้นบิดาของเธอคือภัยพิบัติตายนางนาซีมายังประเทศจีน และต่อมาครอบครัวก็ให้กำเนิด ซาร่า ซาร่ามีชีวิตวัยเด็กที่มีความสุข บิดาของเธอทำงานกับสัมพันธมิตรต่อมาในปีที่เธอมีอายุ 12 ปี เธอได้สูญเสียบิดาและสภาพครอบครัวที่อบอุ่นไป โดยเฉพาะหลังการกวาดล้างทางวัฒนธรรม เธอยังตกอยู่ในภาวะที่ลำบากอย่างแสนสาหัส จนกระทั่งอายุได้ 21 ปี ได้เข้าทำงานเป็นผู้ใช้แรงงานในโรงงานผลิตทองแดงเซียงไฮ้ ความจริงชีวิตก็ดูน่าเริ่มอยู่ตัว แต่ใครจะคาดคิดว่า ในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรมนี้ เธอจะถูกรัฐบาลคาดโทษว่า เป็นสายลับต่างชาติและถูกจำคุกถึง 3 ปี

ต่อมาเมื่อออกจากคุก เธอได้เห็นรูปจำลององค์เจ้าแม่กวนอิมองค์หนึ่งที่ร้านแผงลอยข้างทาง และเหมือนมีสิ่งคล้อยใจ เธอจึงบูชารูปจำลองนั้นกลับมาบ้านด้วยราคาสูง โดยไม่ได้หยุดคิดซ้ำสอง เธอนำรูปนั้นไปตั้งไว้ที่โต๊ะหัวเตียง และพูดกับท่านทุกคืน เสมือนเป็นเพื่อนที่แสนดีผู้หนึ่ง เธอเชื่อมั่นว่าเคราะห์ร้ายครั้งนี้จะผ่านไปเร็วที่สุด ความดีต้องชนะความชั่วได้สักวันหนึ่ง

เธอไม่เคยลืมบรรดาชาวจีนผู้ใจดีที่คอยแอบช่วยเหลือเธออย่างเงียบๆ ในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรม บางคนแอบให้อาหารเธอแอบให้เงินเธอให้เธอได้อาศัยนอนในบ้าน ความมีน้ำใจเหล่านี้ทำให้เขารู้ซึ่งถึงน้ำใจของผู้คน น้ำใจเล็กๆ ที่แสนจะธรรมดาวันนี้เป็นเหตุผลให้เธอไม่อาจตัดขาดสายสัมพันธ์กับจีนได้จนตลอดชีวิต

หลังจากเหตุการณ์ปฏิวัติวัฒนธรรม ซาร่าได้กลับไปทำงานในโรงงานเช่นเดิม แต่งานกับชาวจีน และให้กำเนิดลูก 3 คน เธอตั้งชื่อลูกคนโตว่า อีหัว หมายถึงอิสราเอล จีน

ต่อมาในปีที่เธออายุได้ 42 ปี เธอได้เริ่มเดินทางไปสู่เส้นทางตามหารากเหง้า เธอเป็นลูกหลานยิวโพ้นทะเลคนแรกและอาจจะเป็นคนสุดท้ายที่ได้เดินทางกลับอิสราเอลหลังจากประเทศจีนเปิดประเทศ เมื่อไปถึงอิสราเอล เธอก็รับรู้วิชาคณิตที่นั่น ทั้งยังไม่เข้าใจภาษา

อิบรูด้วย ต่อมาทางการก็มอบเงินทุนให้เธอเปิดร้านอาหาร

ความที่ซาร่ายังมีความผูกพันกับจีน ซึ่งเป็นบ้านเกิด เมื่อเธอพบเห็นแรงงานจีนไม่ได้รับความยุติธรรม เธอจะเข้าไปช่วยเหลืออย่างเต็มที่โดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อย เธอจึงมักได้รับคำขอบคุณและโล่จากสถานทูตจีนในอิสราเอลเสมอ หลายปีที่เธอกลับมาอิสราเอล เธอก็ยังพบบันทึกโถวาทของประธานเหมาติดตัวอยู่เสมอ และในวันที่ท่านเติ้งเสี่ยวผิงถึงแก่อนิจกรรม เธอได้พาลูก ๆ ขับรถทางไกลถึง 300 กิโลเมตร เพื่อไปวางดอกไม้เคารพป้าวิญญูณของท่านเติ้งเสี่ยวผิง

ความสามารถและความเกี่ยวพันพิเศษเช่นนี้ ทำให้ซาร่าได้รับความสนใจจากชาวอิสราเอลจำนวนมาก ต่อมาในปี 2002 บริษัทค้าเพชรโรดิกส์ บราเธอร์ ก็แต่งตั้งให้เธอเป็นตัวแทนประธานกรรมการบริหารประจำประเทศจีน ไม่เพียงการประสบความสำเร็จในส่วนนี้ แต่ประสบการณ์ของสุภาพสตรีผู้นี้ มีแง่มุมที่น่าคิดมากมาย โดยเฉพาะในเรื่องของค่านิยม และการอบรมสั่งสอนเยาวชนคนรุ่นใหม่ในสังคม โดยสอดแทรกคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ตามวัฒนธรรมของชาวยิว ว่าทุกอย่างไม่มีอะไรได้มาฟรี เด็กทุกคนต้องเรียนรู้ที่จะหาเงิน จึงจะได้ในสิ่งที่ต้องการ ทุกคนต้องมีความรับผิดชอบ เข้มแข็งพึ่งพาตนเองให้ได้ และไม่ทำตัวเป็นภาระแก่ใครโดยไม่จำเป็น

ซึ่งด้วยความมุ่งมั่นนี้เอง ชาวอิสราเอลจึงสามารถพลิกฟื้นทะเลทรายที่แห้งแล้งให้กลายเป็นผืนป่าที่อุดมสมบูรณ์ และในประเทศแถบยุโรปและอเมริกานั้นบรรดาเศรษฐีและมหาเศรษฐีส่วนใหญ่ล้วนมีเชื้อสายยิว

สำหรับ ครอบครัวของซาร่า เธอมีการตั้งกฎเรื่องค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในบ้าน ว่าของทุกอย่างในบ้านตัวเองก็ไม่มีอะไรฟรี รวมถึงอาหารและบริการจากเธอผู้เป็นแม่ด้วย ลูก ๆ ของเธอต้องช่วยแม่ทำมาหากินและขยันในการศึกษาเล่าเรียนเพราะการศึกษาเท่านั้นที่จะเป็นสมบัติติดตัวที่ไม่มีใครจะแย่งชิงไปได้ไม่ว่าวันข้างหน้าจะเกิดอะไรขึ้นกับตนเอง ครอบครัว หรือแม้แต่ชาติบ้านเมือง ซาร่าบอกว่าแก่นแท้ของวิถีชาวยิวคือ ชาวยิวทุกคนมีจุดที่เหมือนกันอยู่จุดหนึ่งคือ ทำกิจการที่ไม่ต้องใช้เงินลงทุน ทำงานที่คนอื่นไม่ทำ ลูก ๆ ทุกคนของเธอจึงเรียนรู้วิถีนี้มาสร้างอนาคตได้อย่างดีทุกคน ลูกคนโตซื้อสินค้าประเภทเครื่องเขียน

ในจีนมาขายที่โรงเรียน คนร้องใช้ความสามารถทาง
วรรณศิลป์เปิดคอลัมน์ของตนเองเขียนเรื่องราวของเชียงใหม่
ในหนังสือพิมพ์ ส่วนลูกคนเล็กเป็นคนที่เก็บตัว แต่ก็
เรียนรู้วิธีชงชาและการทำงานมาให้ทุกคนในบ้านรับประทาน
ตอนเย็น ๆ ซึ่งทุกคนจะต้องจ่ายค่าชาและขนมให้เธอด้วย

เมื่อเด็ก ๆ เหล่านี้โตขึ้น และเธอได้กลับไปรับ
ตำแหน่งประธานบริษัทเพชรระดับชาติของอิสราเอล
ในประเทศจีน ลูก ๆ ก็กลับไปอยู่เชียงใหม่กับเธอ คนโต
สอบเข้ามหาวิทยาลัยด้านการท่องเที่ยวได้ เขาตั้งใจจะ

เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวแล้วกลับไปเปิดบริษัท
ท่องเที่ยวของตัวเองที่อิสราเอล ลูกคนรองสอบเข้าวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศเชียงใหม่ เพราะฝันจะเป็นนักเขียน
ส่วนลูกสาวคนเล็กเธอบอกว่าจะเรียนด้านอาหารจีน
และจะไปเปิดร้านอาหารที่ดีที่สุดในอิสราเอล

เรื่องราวของหญิงเหล็กผู้นี้เป็นที่กล่าวถึงกันมาก
ในประเทศจีน และถูกนำเสนอในเว็บไซต์ข่าวออนไลน์
เจ้อเจียงของจีน เป็นแรงบันดาลใจที่ยิ่งใหญ่และเป็นกำลังใจ
ของคุณแม่ทุกชาติทุกภาษาได้เป็นอย่างดี

